

De voormalige Rabobank

de Rabobank nog voor de verbouwing

We spraken een interview af met dhr. Bosscher. De centrale rol, die deze bankbeheerder annex graancommissionair vervult, deed ons besluiten om eens nader in te gaan op de persoon Bosscher. Bij binnenkomst blijkt de heer Bosscher nog met de neus in de paperassen te zitten; voor velen beslist een bekend beeld. De papieren worden terzijde geschoven en de aandacht wordt gericht op de vragenlijst.

Kunt u iets vertellen over uzelf en uw geschiedenis?

Ik ben geboren in 1935 en ik woon nog steeds in het huis waarin ik ben geboren, met mijn moeder. Van mijn eerste jaren weet ik niet veel meer, hooguit iets wat met het begin van de 2^e wereldoorlog te maken heeft gehad. Het was heel mooi weer en ik heb nog een beeld voor mijn ogen, dat de Duitsers op de fiets over de Schildwoldermeenteweg kwamen aangereden.

Dus toen was er oorlog en het grote punt in mijn herinnering van deze oorlog was, dat de bezetter besloot de landerijen hier onder water te zetten. We moesten zelfs evacueren. We zijn naar Zeerijp gegaan, waar mijn vader toen een huis had geregeld. We zijn daar ongeveer 4 maanden gebleven. In de tussentijd ben ik nog wel enige keren in Overschild geweest, omdat mijn vader toen ook al commissionair in granen was en er ook in die tijd koren verkocht werd. Op maandag reisden we dan - vermoedelijk per fiets- van Zeerijp naar Overschild en logeerden op de boerderij aan de Meerweg waar nu de fam. J. Huyssoon woont. Op dinsdag was er in Groningen de korenbeurs.

Daar reisden we naar toe met het enige vervoermiddel wat Overschild toen had, de kanaalboot. Die kwam altijd 's morgens om 8 uur aan bij "brug 8" en voer dan in anderhalf uur naar de stad. Om drie in de namiddag vertrok de boot weer uit Groningen en was om half 5 weer bij brug 8. Wij gingen meestal de zelfde dag nog weer terug naar